

RO

RO

RO



COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE

Bruxelles, 13.7.2009
COM(2009) 362 final

2009/0099 (COD)

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

de modificare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE în ceea ce privește cerințele de capital pentru portofoliul de tranzacționare și resecuritizare, precum și procesul de supraveghere a politicilor de remunerare

SEC(2009) 974 final

SEC(2009) 975 final

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

Un nou cadru privind cerințele de capital, care are la bază cadrul internațional revizuit „Basel-II”, a fost adoptat în iunie 2006, sub forma directivei privind cerințele de capital [*Capital Requirements Directive* (CRD)]: acesta cuprinde Directiva 2006/48/CE privind inițierea și exercitarea activității instituțiilor de credit (reformare) și Directiva 2006/49/CE privind rata de adecvare a capitalului întreprinderilor de investiții și al instituțiilor de credit (reformare).

Este larg recunoscut faptul că sunt necesare reforme suplimentare în scopul remedierii deficiențelor cadrului de reglementare a capitalului și a administrării riscurilor instituțiilor financiare, care au contribuit la dezechilibrele de pe piețele financiare mondiale. Ca parte a răspunsului său în fața crizei financiare, în noiembrie 2008 Comisia a mandatat un Grup la nivel înalt, prezidat de dl Jacques de Larosière, pentru a propune recomandări de reformare a supravegherii și reglementării financiare la nivel european. Cele treizeci și una de recomandări¹ formulate de grupul menționat au reprezentat un set cuprinzător de propuneri de remediere în domeniul reglementării și al supravegherii. În ceea ce privește structurile de remunerare, Raportul Larosière recomandă o mai bună aliniere a stimulentei privind remunerarea la interesele acționarilor și la profitabilitatea pe termen lung, punând la baza structurii sistemelor de remunerare din sectorul financiar principiile conform cărora primele trebuie să reflecte performanțele reale, nu trebuie să fie garantate, iar evaluarea acestora trebuie să aibă loc într-un cadru multianual, plata lor urmând să fie defalcată pe tot parcursul unui ciclu².

Având la bază recomandările grupului, în Comunicarea sa din 4 martie 2009 intitulată „Stimularea redresării economice europene”³ adresată Consiliului European din primăvară, Comisia a demarat un program ambițios de reforme în domeniul serviciilor financiare. Prezenta propunere este una dintre măsurile deja întreprinse de Comisie în vederea implementării programului.

Comunicarea afirmă că o propunere de revizuire a Directivei privind cerințele de capital care urma să fie prezentată de Comisie până în iunie 2009:

- va include dispoziții de consolidare a cerințelor de capital referitoare la activele pe care băncile le dețin în portofoliul de tranzacționare pentru a le revinde pe termen scurt;
- va actualiza cerințele de capital cu privire la securitizările complexe, atât în portofoliul bancar, cât și în portofoliul de tranzacționare și
- va permite autorităților de supraveghere să impună „sanctiuni” legate de capital instituțiilor financiare ale căror politici de remunerare se consideră că generează riscuri inacceptabile.

De asemenea, liderii G20 au convenit asupra unor obiective similare la întrunirea din 2 aprilie 2009 de la Londra. *The Declaration on Strengthening of the Financial System* (Declarația privind consolidarea sistemului financiar)⁴ menționează că în cadrul întrunirii s-a convenit ca, după asigurarea redresării, să se acționeze în vederea îmbunătățirii calității, cantității și coerenței internaționale a capitalului în sistemul bancar în vederea aprobării și implementării principiilor Forumului pentru stabilitate financiară (Financial Stability Forum)

¹ http://ec.europa.eu/internal_market/finances/docs/de_larosiere_report_en.pdf

² Recomandarea 11.

³ http://ec.europa.eu/commission_barroso/president/pdf/press_20090304_en.pdf

⁴ http://www.g20.org/Documents/Fin_Deps_Fin_Reg_Annex_020409_-_1615_final.pdf

referitoare la plăți și compensații și în vederea sprijinirii unor sisteme de remunerare sustenabile⁵.

La aceeași dată, Forumul pentru stabilitate financiară (FSF) a publicat un raport privind soluționarea tendinței prociclice în sistemul financiar și anumite principii legate de practicile sănătoase de remunerare (*Addressing Procyclicality in the Financial System and Principles on Sound Compensation Practices in the financial industry*)⁶ care are ca obiectiv alinierea stimulentele acordate angajaților cu profitabilitatea pe termen lung a societății.

Raportul FSF privind soluționarea tendinței prociclice oferă recomandări care acoperă trei domenii: cadrul privind capitalul bancar, provizioanele bancare pentru pierderi din împrumuturi, precum și efectul de levier și evaluarea. Comitetul de la Basel pentru supraveghere bancară a formulat recomandări care vizează diminuarea riscului de amplificare a transmisiei șocurilor între sectorul financiar și economia reală din cauza cadrului de reglementare a capitalului. Aceste recomandări includ propuneri de reducere a utilizării unor estimări ciclice ale capitalului bazate pe modele VAR (valoare la risc) și de sporire a acoperirii riscurilor pentru instrumentele de rescurtizare și a riscului de nerambursare și de migrare pentru produsele de creditare nesecurizate. În sprijinul recomandărilor FSF și ale G20, Comitetul de la Basel lucrează la elaborarea unor modificări mai detaliate ale normelor actuale, conform unui program stabilit de G20.

Principiile FSF legate de practicile sănătoase de remunerare prevăd eficientizarea guvernantei compensațiilor și ajustarea acestora pentru toate tipurile de risc, pentru a fi simetrice cu rezultatele și pentru a fi sensibile la orizontul temporal al riscurilor. De asemenea, acestea recomandă ca implementarea de către societăți să fie consolidată prin supraveghere.

Comisia a făcut un prim pas în direcția soluționării problemelor care apar în urma unor structuri de remunerare elaborate deficitar prin adoptarea, la 30 aprilie 2009, a recomandărilor privind regimul de remunerare a directorilor societăților cotate⁷ și politicile de remunerare în sectorul serviciilor financiare⁸. Comunicarea care însoțea recomandările menționa că directivele privind cerințele de capital vor fi modificate în vederea introducerii regimurilor de remunerare ale băncilor și ale societăților de investiții în cadrul sferei de supraveghere prudentială.

Comitetul Supraveghetorilor Bancari Europeni [*The Committee of European Banking Supervisors* (CEBS)] a elaborat principii privind politicile de remunerare care au fost publicate la 20 aprilie 2009. Principiile acoperă politicile de remunerare aplicabile în cadrul unei întregi organizații și se axează pe aspecte cheie, inclusiv alinierea obiectivelor individuale cu cele ale companiei, guvernanta cu privire la supraveghere și procesul de luare a deciziilor, măsurarea performanțelor și formele de remunerare.

Prezenta propunere are ca obiectiv să pună în practică angajamentele asumate în comunicarea Comisiei din 4 martie și corespunde obiectivelor internaționale la nivel înalt stabilite de comun acord de liderii G20.

⁵ Liderii europeni și-au exprimat sprijinul pentru aceste măsuri în cadrul Consiliului European din 19-20 martie 2009.

⁶ http://www.fsforum.org/publications/r_0904a.pdf

⁷ Recomandarea Comisiei de completare a Recomandărilor 2004/913/CE și 2005/162/CE în ceea ce privește regimul de remunerare a directorilor societăților cotate [C(2009)3177/2].

⁸ Recomandarea Comisiei privind politicile de remunerare în sectorul serviciilor financiare [C(2009)3159/2].

În final, în conformitate cu acțiunile prevăzute în comunicarea sa din 4 martie, Comisia va propune modificări suplimentare ale CRD în octombrie 2009 pentru a soluționa riscul de lichiditate și folosirea excesivă a efectului de levier, pentru a introduce dispoziții referitoare la constituirea dinamică a rezervelor de capital și pentru a elimina opțiunile și aspectele lăsate la latitudinea autorităților naționale pentru a progresa în direcția unui cadru de reglementare unic.

2. CONSULTARE PUBLICĂ

În perioada 25 martie – 29 aprilie 2009 a avut loc o consultare publică online privind proiectul de revizuire propuse ale dispozițiilor referitoare la portofoliul de tranzacționare și securitizare. S-au primit optsprezece răspunsuri.

În general, răspunsurile au sprijinit obiectivele proiectelor de propuneri ale Comisiei. Unii dintre respondenți și-au exprimat îngrijorarea în legătură cu faptul că abordarea resecuritizării nu este suficient de bine orientată. Totuși, astfel de preocupări au la bază presupunerea că intenția Comisiei a fost de a impune o interdicție generală, solicitând deducerea din capital a *tuturor* resecuritizărilor. Intenția Comisiei nu a fost aceasta, lucru clarificat deja prin modificările aduse, care reprezintă o abordare mai diferențiată.

În perioada 29 aprilie – 6 mai 2009, pe site-ul DG MARKT a avut loc o consultare publică separată pe tema proiectului de propunere privind dispozițiile referitoare la politicile de remunerare. S-au primit douăzeci și trei de răspunsuri din partea reprezentanților instituțiilor financiare și ai sectorului, precum și din partea statelor membre și a autorităților de reglementare.

Majoritatea respondenților s-au declarat în favoarea principiului conform căruia politicile de remunerare din sectorul bancar trebuie să fie compatibile cu o administrare solidă și eficientă a riscurilor și că acestea trebuie incluse în domeniul supravegherii prudențiale în cadrul CDR.

Unii dintre respondenți și-au exprimat temeri legate de faptul că, deoarece politicile și practicile de remunerare sunt concepute conform structurii și modelului de afaceri ale fiecărei instituții individuale, principiile prevăzute de CDR ar putea fi prea prescriptive. Comisia consideră că textul acordă flexibilitatea necesară, solicitând societăților să respecte principiile într-un mod adecvat dimensiunii și organizării lor interne, precum și naturii, scopului și complexității activităților acestora. Pe lângă aceasta, alți respondenți s-au declarat preocupați de faptul că includerea politicilor de remunerare pentru angajați, alții decât cei care ocupă posturi de conducere, în domeniul de aplicare al supravegherii prudențiale ar putea avea un impact negativ asupra contractelor colective pe care băncile și societățile de investiții le încheie cu angajații care nu ocupă poziții de management.

3. EVALUAREA IMPACTULUI

În total, au fost evaluate paisprezece opțiuni de politică diferite. Rezumatul de mai jos descrie opțiunea de politică preferată și impactul estimat al acesteia.

Portofoliul de tranzacționare

În ceea ce privește cerințele de capital pentru portofoliile de tranzacționare ale băncilor, se vor introduce următoarele modificări orientate în concordanță cu ceea ce are în vedere Comitetul de la Basel:

- Adăugarea la modelul VAR obișnuit a unei rezerve de capital suplimentare bazate pe un model VAR cu scenariu de simulare de criză. Se estimează că această modificare aproape va dubla cerințele de capital curente pentru portofoliul de tranzacționare.

- Extinderea cerinței existente pentru riscul de nerambursare (default risk) aferent portofoliului de tranzacționare pentru a surprinde pierderile care nu țin de încălcarea obligațiilor de plată de către emitent, de exemplu, scăderile ratingurilor, pentru a soluționa problema legată de faptul că pierderile recente din titlurile de creanță tranzacționate cel mai adesea nu a implicat în realitate o încălcare a obligațiilor de plată de către emitenți. Impactul acestei modificări va depinde de compoziția portofoliilor băncilor în mediul post-criză.
- Stabilirea cerinței privind pozițiile din securitizare din portofoliul de tranzacționare pe baza ponderilor simple de risc existente pentru portofoliul bancar. Impactul acestei modificări va depinde, de asemenea, de compoziția portofoliilor băncilor în mediul post-criză.

În general, băncile tind să mențină nivelurile de capital care corespund cu „țintele” elaborate intern și care pot conduce la niveluri de capital mai ridicate decât cele impuse de cerințele minime de capital. Prin urmare, nu este ușor de estimat cât de mult capital suplimentar vor trebui să acumuleze băncile pentru a se conforma modificărilor propuse. O creștere a capitalului minim solicitat poate fi parțial absorbită de rezervele de capital existente. De exemplu, rata generală de solvabilitate pentru marile instituțiile financiare din zona euro la finalul primei jumătăți a anului 2008 se situa în medie la 11,4%, ceea ce implică o rezervă medie de capital (peste cerințele minime de capital) de 3,4% din activele ponderate la risc.

Resecuritizedările

Conform strategiei elaborate de Comitetul de la Basel, pozițiilor de resecuritizedare li se va aplica o cerință de capital mai ridicată decât altor poziții din securitizare, pentru a reflecta un risc mai ridicat de pierderi datorate deprecierei neprevăzute.

Pentru resecuritizedările extrem de complexe, propunerile sporesc atât cerințele referitoare la diligența necesară, cât și procesul de supraveghere pentru respectarea acestora. Pentru investițiile în resecuritizedări de o complexitate foarte ridicată, băncile vor trebui să demonstreze autorității de supraveghere că au fost respectate standardele referitoare la diligența necesară. *Dacă nu pot face acest lucru, se va aplica o deducere generală din capital.* În anumite cazuri, acolo unde se identifică o respectare inadecvată a diligenței necesare, instituțiilor li se va interzice să investească în astfel de instrumente în viitor.

Impactul acestor măsuri asupra ofertei viitoare de credite – a cărei finanțare este facilitată parțial de emiterea de resecuritizedări, precum anumite obligațiuni de tip CDO (collateralized debt obligations) – trebuie evaluat în lumina nivelului emisiunii de astfel de instrumente în mediul de piață post-criză. Informațiile disponibile indică faptul că în Europa emisiunea de obligațiuni CDO s-a restrâns de la 88,7 miliarde EUR în 2007 la 47,9 miliarde EUR în 2008. Această contracție ar fi fost și mai accentuată dacă Banca Centrală Europeană și Banca Angliei nu ar fi acceptat securitizarea drept garanție: în 2008, 95% din toate securitizările emise au fost reținute de bănci în scopul unor „acorduri repo”, piața primară rămânând efectiv închisă din cauza apetitului semnificativ redus al investitorilor pentru aceste instrumente. Pe fondul acestor tendințe, orice impact suplimentar asupra emiterii de CDO și a ofertei de credite ar părea limitat. Totuși, această măsură ar putea limita redresarea pieței secundare a instrumentelor afectate.

Publicarea de informații referitoare la riscurile securitizării

Cerințele privind publicarea de informații, conform standardelor adoptate la nivel internațional, vor fi sporite în câteva domenii precum expunerile din securitizare din portofoliul de tranzacționare și sponsorizarea vehiculelor extrabilanțiere.

Aceste modificări vor ameliora înțelegerea de către investitori a profilului de risc al băncilor și, prin sporirea transparenței, va consolida administrarea riscurilor practică de bănci. Sarcina administrativă suplimentară pentru sectorul bancar din UE se estimează a se ridica la 1,3 milioane de EUR pe an și se așteaptă să fie suportată în principal de instituțiile mari, cu strategii mai avansate de administrare a riscurilor.

Supravegherea prudențială a politicilor de remunerare

Modificările propuse vor impune instituțiilor de credit și societăților de investiții obligația de a avea politici de remunerare compatibile cu administrarea eficientă a riscurilor. Principiile relevante vor fi stabilite în CRD, însă vor fi armonizate cu cele stabilite în Recomandarea C(2009) 3159 a Comisiei din 30 aprilie 2009 privind politicile de remunerare în sectorul serviciilor financiare.

Faptul că principiile relevante din recomandare devin obligatorii va spori proporția respectării lor de către instituțiile de credit și societățile de investiții.

Propunerea acordă societăților flexibilitate în respectarea noilor obligații și principii de înalt nivel, într-un mod adecvat dimensiunii și organizării lor interne, precum și naturii, scopului și complexității activităților acestora. Se estimează că această abordare va minimiza atât costurile inițiale, cât și pe cele regulate, aferente respectării legislației suportate de societăți și, prin urmare, a fost preferată alternativei de a impune o respectare strictă și uniformă de către toate societățile, indiferent de dimensiunea acestora, a principiilor enunțate în Recomandarea C(2009) 3159 a Comisiei din 30 aprilie 2009 privind politicile de remunerare în sectorul serviciilor financiare.

IMPLICAȚIILE BUGETARE

Propunerea nu are implicații asupra bugetului comunitar.

4. ELEMENTELE JURIDICE ALE PROPUNERII

Dat fiind faptul că trebuie introduse modificări la o directivă existentă, o directivă de modificare este cel mai adecvat instrument. Prezenta directivă de modificare trebuie să aibă același temei juridic ca și directiva pe care o modifică. Prin urmare, propunerea are la bază articolul 47 alineatul (2) din Tratatul CE, care reprezintă temeiul juridic pentru armonizarea normelor legate de inițierea și de exercitarea activităților instituțiilor de credit, printre altele.

În conformitate cu principiile proporționalității și subsidiarității, prevăzute la articolul 5 din Tratatul CE, obiectivele acțiunii propuse nu pot fi realizate într-un mod satisfăcător de către statele membre și, prin urmare, pot fi mai bine realizate la nivel comunitar. Dispozițiile propunerii nu depășesc ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor urmărite.

Numai legislația comunitară poate garanta că instituțiile de credit care operează în mai multe state membre sunt supuse aceluiași cerințe în ceea ce privește supravegherea prudențială, în acest caz consolidarea cadrului de cerințe de capital deja armonizat pentru instituțiile de credit și societățile de investiții prin cerințe de capital sporite pentru elementele din portofoliul de tranzacționare, prin măsuri adecvate privind diligența necesară, prin cerințe de capital mai stricte pentru resecuritizările complexe și prin introducerea unor norme explicite, a unor măsuri de supraveghere și a unor sancțiuni adecvate în ceea ce privește structurile de remunerare.

5. EXPLICAREA DETALIATĂ A PROPUNERII

5.1. Cerințe de capital pentru resecuritizare

[Articolul 1 alineatele (1) și (9) și anexa I punctul (3)]

Resecurizările sunt securitizări care au ca suport poziții din securitizare, în mod tipic pentru a transforma expunerile din securitizări cu grad mediu de risc în noi titluri de valoare. În general, acestea au fost considerate ca având un risc redus de credit de către agențiile de rating și participanții la piață. Totuși, dată fiind complexitatea și sensibilitatea lor la pierderile corelate, astfel de resecurizări implică riscuri mai ridicate decât securitizările simple. Prin urmare, prezenta propunere conține un set de cerințe de capital care sunt mai ridicate față de cele pentru pozițiile din securitizări simple cu același rating.

În plus, propunerea include un proces de supraveghere amplificat pentru resecurizările de complexitate specială. Supravegherea prudențială prin eşantionare care se aplică securitizărilor și resecurizărilor de complexitate normală nu este suficient de riguroasă pentru anumite categorii de resecurizări, unde gradul înalt de complexitate al instrumentului ridică îndoieli cu privire la capacitatea băncii de a înțelege complet natura și riscurile expunerilor suport. Prin urmare, propunerea solicită ca respectarea standardelor aplicabile de diligență necesară pentru băncile care investesc în astfel de produse să fie verificată pentru fiecare investiție efectuată. CEBS va asigura convergența practicilor de supraveghere ajungând la un acord în ceea ce privește tipurile de resecurizări care sunt „extrem de complexe”, astfel încât să poată fi verificată de către supraveghetori, de la caz la caz, capacitatea instituțiilor de a face dovadă de diligență necesară în legătură cu astfel de instrumente. În cazuri excepționale, în care o bancă nu poate demonstra autorității de reglementare că a dat dovadă de diligență necesară în ceea ce privește o resecurizare de mare complexitate, poziției din acea resecurizare i se va aplica o pondere de risc de 1 250%. Acest tratament privind capitalul se aplică noilor resecurizări emise după data de 31 decembrie 2010, și se va aplica unei poziții din resecurizare existente după 31 decembrie 2014 numai dacă după această dată expunerile suport sunt înlocuite sau completate cu altele noi. Astfel, ponderea de risc de 1 250% nu se poate aplica pozițiilor de resecurizare care provin din trecut ale băncilor (decât dacă expunerile suport ale acelor poziții se schimbă după sfârșitul anului 2014).

5.2. Modificări de natură tehnică

[Articolul 1 alineatul (5) și anexa II punctul 4; articolul 1 alineatul (7); articolul 2 alineatele (2) și (3); anexa I punctul (2) și anexa II punctul (2)]

În 2006, Comisia și CEBS au instituit Grupul pentru transpunerea directivei privind cerințele de capital [Capital Requirements Directive Transposition Group (CRDTG)] în vederea facilitării implementării și a aplicării coerente pe întreg teritoriul UE a CRD. Conform CRDTG, anume dispoziții de natură tehnică ale directivei respective trebuie detaliate suplimentar. De exemplu, prezenta directivă va clarifica faptul că cerințele de capital pentru riscul de decontare se vor aplica, de asemenea, pentru portofoliul netranzaționabil.

5.3. Cerințe privind publicarea de informații

[Articolul 1 alineatul (11) și anexa I punctul (4)]

Prezenta propunere sporește cerințele existente în cadrul CRD privind publicarea de informații referitoare la expunerile din securitizare ale instituțiilor. Mai concret, cerințele privind publicarea de informații vor acoperi în viitor nu numai riscurile aferente pozițiilor din securitizare din portofoliul netranzaționabil, ci și pe cele din portofoliul de tranzaționare.

5.4. Cerințe de capital pentru riscul de piață în cazul securitizărilor

[Articolul 1 alineatele (4), (6) și (8); articolul 2 alineatul (1); anexa II punctul (1)]

Cerințele de capital pentru securitizările din portofoliul de tranzacționare sunt în prezent calculate ca și cum aceste instrumente ar fi titluri de creanță obișnuite. Acest lucru contrastează cu portofoliul bancar, pentru care există o serie de cerințe de capital separate, mai diferențiate și sensibile la risc. Prezenta propunere prevede ca cerințele de capital pentru portofoliul de tranzacționare să se bazeze pe cele pentru titlurile de valoare echivalente din portofoliul bancar.

5.5. Cerințe de capital bazate pe modele interne pentru riscurile de piață

[Anexa II punctul (3)]

În prezent, instituțiile își pot calcula cerințele de capital pentru riscurile de piață aferente portofoliului de tranzacționare utilizându-și propriile modele de estimare a pierderilor potențiale în urma unor evoluții viitoare defavorabile ale pieței. În perioada 2007-2008 a devenit evident faptul că modelele interne subestima sistematically pierderile potențiale în condiții de criză. Aceasta a dus la cerințe de capital inadecvate și la volatilitate ciclică a capitalului băncilor pe măsură ce condițiile de piață s-au deteriorat. În consecință, prezenta directivă va spori cerințele de capital bazate pe modele interne în ceea ce privește anumite aspecte:

- va exista obligația de a estima separat pierderile potențiale într-o perioadă prelungită de circumstanțe defavorabile, sporind astfel rezistența modelelor în condiții de criză și reducând posibilitatea prociclicității potențiale a acestora;
- instituțiile vor avea obligația de a estima nu numai riscul de pierdere rezultate în urma neplății titlurilor de creanță din portofoliul de tranzacționare, ci și pierderile potențiale rezultate în urma unei deteriorări a calității creditului care nu se datorează neplății;
- în scopul soluționării problemei capacității modelelor interne de a reflecta în mod adecvat profilul de risc specific pozițiilor din securitizare, instituțiile vor fi obligate să evalueze o cerință separată și standardizată de capital pentru riscurile aferente pozițiilor din securitizare din portofoliul de tranzacționare.

5.6. Politici de remunerare

[Articolul 1 alineatele (2) și (3); anexa I punctul (1) și punctul (4) (iii)]

Cadrul european actual de supraveghere nu conține nicio cerință explicită ca politicile de remunerare ale instituțiilor financiare să fie supuse supravegherii prudențiale. Prin urmare, autoritățile de supraveghere nu s-au axat, în general, pe implicațiile politicilor de remunerare asupra riscurilor și asupra administrării eficiente a acestora.

Scopul prezentei propuneri de modificare a CRD este:

- să impună instituțiilor de credit și societăților de investiții obligația de a avea politici și practici de remunerare care să promoveze și să fie compatibile cu o administrare solidă și eficientă a riscurilor, precum și principii de înalt nivel în ceea ce privește politicile sănătoase de remunerare;
- să includă politicile de remunerare în sfera supravegherii prudențiale în cadrul CRD, astfel încât autoritățile de supraveghere să poată solicita societăților să ia măsuri de rectificare a problemelor identificate;

- să garanteze că autoritățile de supraveghere pot, de asemenea, impune sancțiuni financiare sau nefinanciare (inclusiv amenzi) societăților care nu respectă această obligație.

Cerința propusă se va aplica instituțiilor de credit și, în temeiul articolului 34 din Directiva 2006/49/CE, societăților de investiții autorizate și reglementate prin Directiva 2004/39/CE privind piețele instrumentelor financiare.

Sfera obligației propuse se limitează la remunerarea angajaților ale căror activități profesionale au un impact asupra profilului de risc al băncii sau al societății de investiții. Aceasta vizează politicile de remunerare pentru persoanele care iau decizii ce pot afecta nivelul de risc asumat de instituția respectivă.

Principiile de înalt nivel propuse în ceea ce privește politicile sănătoase de remunerare nu vizează să stabilească nici suma și nici forma remunerațiilor, iar instituțiile rămân responsabile pentru conceperea și aplicarea politicii lor specifice de remunerare. Societățile beneficiază de flexibilitate în ceea ce privește modul în care sunt aplicate principiile menționate, în concordanță cu dimensiunea și organizarea lor internă, precum și cu natura, scopul și complexitatea activităților lor. Instituțiile de credit și societățile de investiții desfășoară activități diferite și au diferite niveluri de toleranță a riscurilor: structurile de remunerare și modul de aplicare a principiilor vor varia în consecință.

Controlul prudential în cadrul procesului de supraveghere va determina dacă politicile și practicile de remunerare sunt compatibile cu o administrare solidă a riscurilor dată fiind natura activităților societății. În vederea armonizării evaluărilor prudenciale și pentru a ajuta societățile să se conformeze principiilor, propunerea prevede ca CEBS să garanteze existența unor linii directoare cu privire la politicile de remunerare sănătoase.

Dacă o autoritate de supraveghere identifică probleme, aceasta poate solicita instituției de credit sau societății de investiții să ia măsuri calitative sau cantitative pentru soluționarea problemelor respective. Măsurile menționate pot include o cerință („calitativă”) pentru societatea respectivă de a rectifica situația prin modificarea structurii de remunerare utilizate, în scopul reducerii riscurilor inerente și, dacă este cazul, o cerință („cantitativă”) pentru societatea respectivă de a deține fonduri proprii suplimentare pentru riscurile asumate.

În plus, autoritățile competente trebuie, de asemenea, să fie abilitate în temeiul CRD să impună sancțiuni pentru încălcarea oricărei cerințe din directivă (inclusiv cerința propusă în ceea ce privește politicile de remunerare). Competența de a aplica sancțiuni este separată de competența de a solicita societăților să ia măsuri calitative sau cantitative. Modificarea propusă a articolului 54 din CRD vizează garantarea faptului că autoritățile de supraveghere dispun atât de sancțiuni financiare, cât și de sancțiuni nefinanciare și că aceste sancțiuni sunt eficiente, proporționale și disuasive.

Modificarea propusă a CRD completează Recomandarea Comisiei privind politicile de remunerare în sectorul serviciilor financiare. Principiile mai detaliate cuprinse în recomandarea Comisiei, alături de liniile directoare ale CEBS, vor avea relevanță în respectarea obligației impuse prin CRD. Acestea trebuie să ofere instrucțiuni mai precise legate de modul în care se poate îndeplini obligația menționată și să constituie un cadru pentru autoritățile de reglementare la evaluarea structurilor de remunerare ale societăților.

5.7 Clarificarea generală a supravegherii prudenciale în temeiul articolului 136 alineatul (2)

Noul paragraf propus la articolul 136 alineatul (2) vizează să clarifice faptul că, în timpul procesului de supraveghere prudentială, autoritățile trebuie să ia în considerare atât aspectele cantitative și calitative ale evaluării de către instituțiile de credit a capitalului intern, în

temeiul articolului 123, cât și dispozițiile, procesele, mecanismele și strategiile instituțiilor de credit menționate la articolul 22. Această clarificare se aplică întregului proces de evaluare și nu se limitează la evaluarea noii cerințe privind politicile și practicile de remunerare. Obiectivul este acela de a spori convergența practicilor de supraveghere în întreaga Uniune Europeană.

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

de modificare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE în ceea ce privește cerințele de capital pentru portofoliul de tranzacționare și resecuritizare, precum și procesul de supraveghere a politicilor de remunerare

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 47 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European⁹,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat¹⁰,

întrucât:

- (1) Asumarea cu imprudență a unor riscuri excesive în sectorul bancar a condus la prăbușirea unor instituții financiare și la probleme sistemice atât la nivelul statelor membre, cât și la nivel global. Deși cauzele asumării acestor riscuri sunt numeroase și complexe, autoritățile de supraveghere și cele de reglementare, inclusiv G20 și Comitetul Supraveghetorilor Bancari Europeni, au ajuns de comun acord la concluzia că structurile de remunerare inadecvate ale unor instituții financiare au constituit unul dintre factorii determinanți. Politicile de remunerare care oferă stimulente pentru asumarea unor riscuri care depășesc nivelul general de risc tolerat de instituția respectivă pot submina administrarea solidă și eficientă a riscurilor și pot exacerba comportamentele care implică asumarea de riscuri excesive.
- (2) Directiva 2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind inițierea și exercitarea activității instituțiilor de credit¹¹ impune instituțiilor de credit să dețină dispoziții, strategii, proceduri și mecanisme de gestionare a riscurilor la care sunt expuse. În temeiul Directivei 2006/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind rata de adecvare a capitalului întreprinderilor de investiții și al instituțiilor de credit¹² respectiva cerință se aplică societăților de investiții în sensul Directivei 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele instrumentelor financiare, de modificare a Directivelor 85/611/CEE și 93/6/CEE ale Consiliului și a Directivei 2000/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 93/22/CEE a

⁹ JO C , , p. .

¹⁰ JO C , , p. .

¹¹ JO L 177, 30.6.2006, p. 1.

¹² JO L 177, 30.6.2006, p. 201.

Consiliului¹³. Directiva 2006/48/CE obligă autoritățile competente să reexamineze aceste dispoziții, strategii, proceduri și mecanisme și să determine dacă fondurile proprii deținute de respectivele instituții de credit sau societăți de investiții asigură o administrare și o acoperire solidă a riscurilor la care este sau poate fi expusă instituția sau societatea. Acest tip de supraveghere are loc pe o bază consolidată în ceea ce privește grupurile bancare și include holdinguri financiare și instituții financiare afiliate din toate jurisdicțiile.

- (3) În scopul contracarării impactului potențial negativ al structurilor de remunerare concepute deficitar asupra administrării solide a riscurilor și asupra controlului comportamentelor care implică asumarea de riscuri de către persoane individuale, cerințele Directivei 2006/48/CE ar trebuie completate printr-o obligație explicită pentru instituțiile de credit și societățile de investiții de a concepe și de a menține politici și practici de remunerare compatibile cu o administrare eficientă a riscurilor, pentru acele categorii de angajați ale căror activități profesionale au un impact semnificativ asupra profilului lor de risc.
- (4) Deoarece asumarea cu imprudență a unor riscuri excesive poate submina soliditatea financiară a instituțiilor financiare și poate destabiliza sistemul bancar, este important ca noua obligație referitoare la politicile și practicile de remunerare să fie implementată în mod coerent. Prin urmare, trebuie specificate principiile de bază legate de politicile de remunerare sănătoase pentru a garanta faptul că structura de remunerare nu încurajează asumarea de riscuri excesive de către persoane individuale și că aceasta corespunde apetitului pentru risc, valorilor și intereselor pe termen lung ale instituției. În vederea garantării faptului că definirea politicilor de remunerare este integrată administrării riscurilor instituțiilor financiare, organismul de conducere (funcția de supraveghere) al fiecărei instituții de credit sau societăți de investiții trebuie să stabilească principiile generale care urmează a fi aplicate, iar politicile trebuie să fie supuse cel puțin o dată pe an unui control intern independent.
- (5) Politica de remunerare trebuie să aibă drept scop alinierea obiectivelor personale ale salariaților la interesele pe termen lung ale instituției de credit sau ale societății de investiții respective. Evaluarea componentelor remunerării care depind de performanță trebuie să se bazeze pe rezultatele pe termen lung și să ia în calcul principalele riscuri asociate rezultatelor respective. Evaluarea performanței trebuie realizată într-un cadru multianual, de exemplu de trei până la cinci ani, pentru a garanta că procesul de evaluare se bazează pe performanța pe termen lung, iar plata efectivă a componentelor care depind de performanță din cadrul remunerației se face pe întreaga durată a ciclului economic al societății.
- (6) Recomandarea Comisiei din 30 aprilie 2009 privind politicile de remunerare în sectorul serviciilor financiare¹⁴ stabilește, de asemenea, principii referitoare la politicile sănătoase de remunerare, care explică modul în care societățile se pot conforma acestei obligații, principii care sunt consecvente cu cele prevăzute în prezenta directivă, pe care le completează.
- (7) Dispozițiile referitoare la remunerare nu trebuie să aducă atingere, acolo unde este cazul, drepturilor de negociere colectivă ale partenerilor sociali.

¹³ JO L 145, 30.4.2004, p. 1.

¹⁴ C(2009) 3159

- (8) În vederea garantării aplicării rapide și eficiente, autoritățile competente trebuie, de asemenea, să fie abilitate să impună măsuri sau sancțiuni financiare sau nefinanciare pentru încălcarea unei cerințe prevăzute de Directiva 2006/48/CE, inclusiv cerința de a avea politici de remunerare compatibile cu o administrare solidă și eficientă a riscurilor. Măsurile și sancțiunile respective trebuie să fie eficiente, proporționale și disuasive.
- (9) În scopul garantării unei supravegheri prudențiale eficiente a riscurilor reprezentate de structurile de remunerare inadecvate, politicile și practicile de remunerare adoptate de instituțiile de credit și societățile de investiții trebuie să fie incluse în domeniul supravegherii prudențiale, în cadrul Directivei 2006/48/CE. În cursul acestei supravegheri, autoritățile de supraveghere trebuie să stabilească dacă este posibil ca politicile și practicile menționate să încurajeze asumarea de riscuri excesive de către angajații în cauză.
- (10) Pentru a promova convergența practicilor de supraveghere în evaluarea politicilor și practicilor de remunerare, Comitetul Supraveghetorilor Bancari Europeni trebuie să garanteze existența unor linii directoare cu privire la politicile de remunerare sănătoase în sectorul bancar. Comitetul autorităților europene de reglementare a piețelor valorilor mobiliare trebuie să ofere asistență la elaborarea acestor linii directoare în măsura în care ele se aplică și politicilor de remunerare a cazul persoanelor implicate în furnizarea de servicii de investiții și în desfășurarea activităților de investiții de către instituțiile de credit și de către societățile de investiții, în sensul Directivei 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele instrumentelor financiare¹⁵.
- (11) Deoarece politicile de remunerare și sistemele de stimulente concepute deficitar pot spori până la un nivel inacceptabil riscurile la care sunt expuse instituțiile de credit și societățile de investiții, este necesar ca autoritățile competente să impună entităților relevante măsuri calitative sau cantitative destinate să soluționeze problemele identificate în ceea ce privește politicile de remunerare în cadrul supravegherii prudențiale (pilonul 2). Măsurile calitative de care dispun autoritățile competente includ solicitarea reducerii de către instituțiile de credit sau societățile de investiții a riscurilor inerente activităților, produselor sau sistemelor acestora, inclusiv structurilor de remunerare în măsura în care acestea nu sunt compatibile cu o administrare solidă și eficientă a riscurilor. Măsurile cantitative includ cerința de a deține fonduri proprii suplimentare.
- (12) În vederea garantării transparenței adecvate pe piață a structurilor de remunerare și a riscurilor asociate acestora, instituțiile de credit și societățile de investiții trebuie să prezinte informații referitoare la politicile și practicile lor de remunerare pentru acele categorii de personal ale căror activități au un impact semnificativ asupra profilului de risc al instituției. Totuși, această obligație nu trebuie să aducă atingere Directivei 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date¹⁶.
- (13) Analiza riscurilor la care pot fi expuse instituțiile de credit trebuie să aibă ca rezultat adoptarea unor măsuri de supraveghere eficiente. Este necesară așadar o mai mare

¹⁵ JO L 145, 30.4.2004, p. 1.

¹⁶ JO L 281, 23.11.1995, p. 31.

convergență pentru a sprijini deciziile comune ale supraveghetorilor și a asigura condiții concurențiale echivalente în cadrul Comunității.

- (14) Este necesar să existe un tratament separat în ceea ce privește capitalul pentru securitizările care reambalează alte securitizări și care sunt supuse unui risc de credit mai ridicat decât securitizările normale, care să descurajeze instituțiile de credit și societățile de investiții să investească în securitizări cu un grad ridicat de complexitate și de risc.
- (15) Băncile care investesc în resecuritizări sunt obligate potrivit Directivei 2006/48/CE să depună diligența necesară și în ceea ce privește securitizările suport și expunerile care nu derivă din securitizări și care stau la baza celor dintâi. În funcție de complexitatea nivelurilor structurilor de securitizare și de complexitatea și/sau diversitatea expunerilor care nu derivă din securitizări și care stau la baza resecuritizărilor, depunerea diligenței necesare poate fi imposibilă și/sau neeconomică. Aceasta se întâmplă în special în cazul în care securitizările suport sunt, de exemplu, preluări realizate cu capital împrumutat (*leveraged buy-out*) sau creanțe legate de finanțarea de proiecte (*project finance debt*). În aceste cazuri, instituțiile nu trebuie să investească în astfel de resecuritizări extrem de complexe. În cadrul analizei diligenței necesare, autoritățile competente trebuie să acorde o atenție specială securitizărilor de acest tip, extrem de complexe, și să ceară deducerea lor integrală din capital, cu excepția cazului în care s-a demonstrat în mod convingător și suficient pentru autoritățile respective că instituția a depus diligența necesară impusă de Directiva 2006/48/CE, inclusiv în ceea ce privește expunerile suport, în cazul fiecărei expunerii din resecuritizare cu un nivel ridicat de complexitate.
- (16) Pentru a promova convergența practicilor de supraveghere în ceea ce privește supravegherea diligenței necesare în raport cu resecuritizările extrem de complexe, Comitetul Supraveghetorilor Bancari Europeni trebuie să instituie linii directoare care să includă o definiție a tipurilor de resecuritizări care trebuie considerate extrem de complexe în acest scop sau criterii de identificare a acestora. Definiția sau criteriile respective trebuie adaptate la evoluțiile practicilor de piață.
- (17) Dispozițiile referitoare la evaluarea prudentă din Directiva 2006/49/CE trebuie să se aplice tuturor instrumentelor evaluate la valoarea justă, indiferent dacă fac parte din portofoliul de tranzacționare sau din cel netranzacționabil al instituțiilor. Trebuie clarificat faptul că, acolo unde aplicarea evaluării prudente va duce la o valoare contabilă mai mică decât valoarea recunoscută în realitate în contabilitate, valoarea absolută reprezentând diferența trebuie dedusă din fondurile proprii.
- (18) Instituțiile trebuie să poată alege între a aplica o cerință de capital sau a deduce din fondurile proprii acele poziții din securitizare cărora li se aplică o pondere de risc de 1 250 % în temeiul prezentei directive, indiferent dacă pozițiile se află în portofoliul de tranzacționare sau în cel netranzacționabil.
- (19) Cerințele de capital pentru riscurile de decontare trebuie să se aplice, de asemenea, portofoliului netranzacționabil.
- (20) Instituțiile inițiatoare sau sponsor nu trebuie să se poată sustrage interdicției de a furniza sprijin implicit prin utilizarea portofoliilor de tranzacționare în acest scop.
- (21) Fără a aduce atingere informațiilor prevăzute explicit de prezenta directivă, scopul cerințelor privind publicarea de informații trebuie să fie acela de a oferi participanților la piață informații corecte și complete privind profilul de risc al fiecărei instituții. Prin urmare, instituțiile trebuie să aibă obligația de a publica informații suplimentare care

nu sunt menționate explicit în prezenta directivă, dacă acest lucru este necesar pentru atingerea obiectivului enunțat.

- (22) Pentru a asigura implementarea coerentă a Directivei 2006/48/CE în întreaga Comunitate Europeană, Comisia și Comitetul Supraveghetorilor Bancari Europeni au înființat în 2006 un grup de lucru [Grupul pentru transpunerea directivei privind cerințele de capital (*Capital Requirements Directive Transposition Group -CRDTG*)], căruia i-a fost atribuită sarcina de a discuta și de a soluționa chestiunile legate de implementarea directivei respective. Conform CRDTG, anume dispoziții de natură tehnică ale Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE trebuie detaliate suplimentar. În consecință, este necesară adaptarea dispozițiilor respective.
- (23) În cazul în care o evaluare externă a creditului pentru o poziție din securitizare include efectul de protecție a creditului furnizată de însăși instituția investitoare, instituția nu trebuie să aibă posibilitatea de a beneficia de ponderea de risc mai redusă rezultată în urma protecției respective. Acest lucru nu trebuie să ducă la deducerea din capital a securitizării dacă există alte modalități de a determina ponderea de risc în conformitate cu riscul real al poziției, fără a lua în calcul această protecție a creditului.
- (24) În domeniul securitizării, cerințele de publicare de informații de către instituții trebuie sporite considerabil. Acestea trebuie să țină seama îndeosebi de riscurile pozițiilor din securitizare din portofoliul de tranzacționare.
- (25) Cerințele de capital pentru riscul specific pentru pozițiile din securitizare trebuie aliniate cerințelor de capital pentru portofoliul bancar deoarece acestea din urmă oferă un tratament mai diferențiat și mai sensibil la riscuri al pozițiilor din securitizare.
- (26) Date fiind performanțele scăzute recente, standardele cu privire la modelele interne de calculare a cerințelor de capital pentru riscul de piață trebuie consolidate. În special, trebuie completată acoperirea riscurilor în ceea ce privește riscurile de credit aferente portofoliului de tranzacționare. Pe lângă aceasta, cerințele de capital trebuie să includă o componentă adaptată la condiții de criză pentru a consolida cerințele de capital având în vedere deteriorarea condițiilor de pe piață și în scopul reducerii posibilității de apariție a caracterului prociclic. Date fiind dificultățile recente de tratare a pozițiilor din securitizare folosind abordările bazate pe modele interne, trebuie limitată posibilitatea instituțiilor de a modela riscurile aferente securitizării din portofoliul de tranzacționare și trebuie impusă o cerință de capital standardizată pentru pozițiile din securitizare din portofoliul de tranzacționare.
- (27) Prin urmare, Directivele 2006/48/CE și 2006/49/CE trebuie modificate în consecință.

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Directiva 2006/48/CE se modifică după cum urmează:

- (1) La articolul 4 se introduc următoarele alineate (40a) și (40b):
 - „(40a) „resecuritizare” înseamnă o securitizare în care una sau mai multe expuneri suport corespund definiției unei poziții din securitizare;
 - (40b) „poziție din resecuritizare” înseamnă o expunere la o resecuritizare;”
- (2) Articolul 22 se modifică după cum urmează:
 - (a) Alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

- „(1) Autoritățile competente din statele membre de origine solicită ca fiecare instituție de credit să dispună de principii robuste de guvernare care includ o structură organizatorică clară cu linii de responsabilitate bine definite, transparente și consecvente, procese eficiente de identificare, administrare, monitorizare și raportare a riscurilor la care este sau poate fi expusă respectiva instituție, precum și mecanisme adecvate de control intern, inclusiv proceduri administrative și contabile optime, alături de politici și practici de remunerare care să promoveze și să fie compatibile cu o administrare adecvată și eficientă a riscurilor.”
- (b) Se adaugă alineatul (3), cu următorul text:
- "3. Comitetul Supraveghetorilor Bancari Europeni garantează existența unor linii directe cu privire la politicile de remunerare sănătoase care sunt conforme cu principiile prevăzute la punctul 22 din anexa V. Comitetul autorităților europene de reglementare a piețelor valorilor mobiliare cooperează îndeaproape cu Comitetul Supraveghetorilor Bancari Europeni în vederea asigurării existenței unor linii directe în ceea ce privește politicile de remunerare pentru acele categorii de angajați implicați în furnizarea de servicii de investiții și în activități de investiții în sensul Directivei 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele instrumentelor financiare.
- (3) La articolul 54 se adaugă următorul paragraf:
- „În scopurile primului paragraf, statele membre se asigură că autoritățile lor competente sunt abilitate să impună sancțiuni sau măsuri financiare și nefinanciare. Aceste sancțiuni sau măsuri trebuie să fie eficiente, proporționale și disuasive.”
- (4) Articolul 57 se modifică după cum urmează:
- (a) La primul paragraf, litera (r) se înlocuiește cu următorul text:
- „(r) valoarea expunerii la risc aferente pozițiilor din securitizare cărora li se atribuie o pondere de risc de 1 250 % în conformitate cu anexa IX partea 4 și valoarea expunerii la risc aferente pozițiilor din securitizare din portofoliul de tranzacționare cărora li s-ar atribui o pondere de risc de 1 250 % în portofoliul netranzacționabil al aceluiași instituții de credit.
- (b) Se adaugă următorul paragraf:
- În scopurile literei (r), valorile expunerilor la risc se calculează în modul specificat în anexa IX, partea 4.”
- (5) La articolul 64 se adaugă următorul alineat (5):
- "5. Instituțiile de credit aplică cerințele din partea B a anexei VII la Directiva 2006/49/CE tuturor activelor lor evaluate la valoarea justă pentru calcularea valorii fondurilor proprii și nu includ în valoarea fondurilor proprii alte valori necesare pentru ajustare în temeiul respectivelor cerințe.”
- (6) La articolul 66, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:
- "2. Totalul elementelor de la articolul 57 literele (l)-(r) se deduce jumătate din totalul elementelor de la literele (a)-(c) minus cele de la literele (i)-(k) de la respectivul articol și jumătate din totalul elementelor de la articolul menționat literele (d)-(h), după aplicarea limitelor prevăzute la prezentul articol alineatul

(1). În măsura în care jumătate din totalul elementelor de la literele (l)-(r) depășește totalul elementelor de la literele (d)-(h) de la articolul 57, excedentul se deduce din totalul elementelor de la literele (a)-(c) minus cele de la literele (i)-(k) de la articolul menționat.

Elementele de la articolul 57 litera (r) nu se deduc dacă au fost incluse, în scopurile articolului 75, în calculul valorilor ponderate la risc ale expunerilor conform anexei IX partea 4 sau în calculul cerințelor de capital conform anexei I la Directiva 2006/49/CE.”

(7) Articolul 75 litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) în ceea ce privește toate activitățile lor economice, pentru riscul cursului de schimb valutar, pentru riscul de decontare și pentru riscul de marfă, cerințele de capital determinate în conformitate cu articolul 18 din Directiva 2006/49/CE;”

(8) La articolul 101, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În vederea reducerii pierderilor potențiale sau reale ale investitorilor, următoarele instituții nu trebuie să furnizeze suport pentru securitizare dincolo de obligațiile contractuale:

- (a) orice instituție de credit inițiatoare care, în ceea ce privește securitizarea:
 - (i) a utilizat articolul 95 la calcularea valorilor ponderate la risc ale expunerilor;
 - (ii) a vândut instrumente din portofoliul său de tranzacționare unei SSPE astfel încât nu mai deține capital pentru riscul specific aferent acestor instrumente;

(b) orice instituție de credit sponsor.”

(9) Următorul articol 122b se inserează după articolul 122a:

„Articolul 122b

1. Fără a aduce atingere ponderilor de risc pentru pozițiile generale din resecuritizări din anexa IX partea 4, autoritățile competente solicită instituțiilor de credit să aplice o pondere de risc de 1 250% pozițiilor din resecuritizările foarte complexe, cu excepția cazului în care instituția a demonstrat autorității competente, pentru fiecare astfel de poziție din resecuritizare, că a îndeplinit cerințele prevăzute la articolul 122a alineatele (4) și (5).
2. Alineatul (1) se aplică tuturor pozițiilor din resecuritizări noi emise după data de 31 decembrie 2010. În ceea ce privește pozițiile din resecuritizări existente, alineatul (1) se aplică începând cu 31 decembrie 2014 dacă după această dată expunerile suport sunt completate sau înlocuite cu altele noi.”

La articolul 136 alineatul (2) se adaugă următorul paragraf:

„În scopul determinării nivelului adecvat de fonduri proprii, în procesul de supraveghere prudențială efectuat în conformitate cu articolul 24, autoritățile competente evaluează dacă este necesară impunerea unei cerințe specifice legate de fondurile proprii în plus față de nivelul minim pentru acoperirea riscurilor la care poate fi expusă instituția de credit, luând în considerare următoarele:

- (a) aspectele cantitative și calitative ale evaluării interne a capitalului de către instituțiile de credit menționate la articolul 123;
 - (b) dispozițiile, procedurile și mecanismele instituției de credit menționate la articolul 22;
 - (c) rezultatul procesului de supraveghere prudențială efectuat în conformitate cu articolul 124.”
- (10) La articolul 145, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:
- ”3. Instituțiile de credit adoptă o politică formală pentru a se conforma cerințelor de publicare prevăzute la alineatele (1) și (2) și dispun de politici de evaluare a gradului de adecvare a informațiilor publicate, inclusiv a verificării și frecvenței lor. De asemenea, instituțiile de credit dispun de politici pentru a evalua dacă informațiile publicate furnizează participanților la piață date complete privind profilul lor de risc.
- În cazul în care informațiile publicate nu furnizează participanților la piață date complete privind profilul de risc al instituțiilor de credit, acestea fac publice informațiile necesare suplimentare față de cele obligatorii în conformitate cu alineatul 1. Totuși, instituțiile de credit sunt obligate să facă publice numai informațiile materiale, nu și pe cele rezervate instituției sau confidențiale, în conformitate cu criteriile tehnice prevăzute în anexa XII partea I.”
- (11) Anexele se modifică în conformitate cu anexa I la prezenta directivă:

Articolul 2

Directiva 2006/49/CE se modifică după cum urmează:

- (1) La articolul 3 alineatul (1) primul paragraf, se adaugă următoarea literă (t):

„(t) „poziție din securitizare” și „poziție din resecuritizare” înseamnă poziție din securitizare și poziție din resecuritizare conform definiției din Directiva 2006/48/CE.”
- (2) La articolul 17 alineatul (1), teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„Atunci când o instituție calculează valoarea ponderată la risc a expunerilor în sensul anexei II la prezenta directivă în conformitate cu articolele 84-89 din Directiva 2006/48/CE, pentru calculul prevăzut la anexa VII partea 1 punctul 36 din Directiva 2006/48/CE se aplică următoarele condiții.”
- (3) La articolul 18 alineatul (1), litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) cerințele de capital, calculate în conformitate cu metodele și opțiunile prevăzute la articolele 28-32 și la anexele I, II și VI și, dacă este cazul, la anexa V, pentru activitățile legate de portofoliul de tranzacționare și la punctele 1-4 din anexa II pentru activitățile legate de portofoliul netranzacționabil.”
- (4) Anexele se modifică în conformitate cu anexa II la prezenta directivă.

Articolul 3

Transpunere

1. Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 31 decembrie 2010. Statele membre comunică de îndată Comisiei textele acestor acte, precum și un tabel de corespondență între respectivele acte și prezenta directivă.
Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.
2. Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care acestea le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 4

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 5

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

ANEXA I

Anexele V, VI, IX și XII la Directiva 2006/48/CE se modifică după cum urmează:

(1) La anexa V se adaugă următoarea secțiune 11:

„11. POLITICI DE REMUNERARE

22. La stabilirea și aplicarea politicilor de remunerare pentru categoriile de personal ale căror activități profesionale au un impact semnificativ asupra profilului lor de risc, instituțiile de credit trebuie să respecte principiile de mai jos într-un mod adecvat în raport cu dimensiunea lor, cu organizarea lor internă, precum și cu natura, amploarea și complexitatea activităților lor:
- (a) politica de remunerare promovează și este compatibilă cu o administrare a riscurilor sănătoasă și eficientă și nu încurajează asumarea unor riscuri care depășesc nivelul de risc tolerat de instituția de credit;
 - (b) politica de remunerare este compatibilă cu strategia de afaceri, obiectivele, valorile și interesele pe termen lung ale instituției de credit;
 - (c) organismul de conducere (funcția de supraveghere) al instituției de credit stabilește principiile generale ale politicii de remunerare și este responsabil de aplicarea acesteia;
 - (d) aplicarea politicii de remunerare este supusă, cel puțin o dată pe an, unei evaluări interne centrale și independente a respectării politicilor și procedurilor de remunerare definite de organismul de conducere (funcția de supraveghere);
 - (e) atunci când remunerația depinde de performanță, valoarea sa totală se calculează în funcție de evaluarea performanței persoanei și a unității operaționale în cauză și evaluarea rezultatelor globale ale instituției de credit;
 - (f) între componenta fixă și cea variabilă a remunerației totale există un echilibru adecvat; componenta fixă reprezintă un procentaj suficient de mare din totalul remunerației pentru a permite aplicarea unei politici de prime cât se poate de flexibile, care să includă posibilitatea de a nu plăti nicio primă;
 - (g) plățile aferente rezilierii anticipate a unui contract reflectă performanța atinsă în timp și sunt concepute astfel încât să nu recompenseze eșecurile;
 - (h) măsurarea performanței, utilizată pentru a calcula primele sau fondurile de prime, include o ajustare în funcție de riscurile actuale și viitoare și ia în calcul costul capitalului și lichiditățile necesare;
 - (i) plata celei mai mari părți a unei prime semnificative este amânată pentru o perioadă adecvată de timp și legată de performanțele viitoare ale societății.”

(2) Anexa VI partea 1 se modifică după cum urmează:

(a) Punctul 8 se înlocuiește cu următorul text:

„8. Fără a aduce atingere punctelor 9-11, expunerilor față de administrații regionale și autorități locale li se aplică o pondere de risc similară expunerilor față de instituții, sub rezerva punctului 11a. Acest tratament nu depinde de

exercitarea opțiunii prevăzute la articolul 80 alineatul (3). Tratatul preferențial pentru expunerile pe termen scurt menționate la punctele 31, 32 și 37 nu se aplică.”

(b) Se adaugă următorul punct 11a:

„11a. Fără a aduce atingere punctelor 9-11, expunerilor față de administrații regionale și autorități locale ale statelor membre denumite și finanțate în moneda națională a administrației regionale sau a autorității locale respective li se aplică o pondere de risc de 20%.”

(3) Anexa IX se modifică după cum urmează:

(a) În partea 3, la punctul 1 se adaugă următoarea literă (c):

„(c) evaluarea de credit să nu se bazeze, nici măcar parțial, pe un sprijin nefinanțat furnizat de instituția de credit însăși.”

(b) Partea 4 se modifică după cum urmează:

(i) La punctul 5 se adaugă următoarea propoziție:

„Atunci când pentru o poziție pe titluri pe termen scurt garantate cu active (ABCP) nu poate fi utilizată o evaluare de credit efectuată de o instituție externă de evaluare a creditului nominalizată din cauza cerinței de la punctul 1 litera (c) din partea 3, instituția de credit poate utiliza ponderea de risc atribuită unei facilități de trezorerie pentru a calcula valoarea ponderată la risc a expunerii aferente titlului respectiv, dacă titlul din cadrul programului ABCP și facilitatea de trezorerie formează poziții care se suprapun”.

(ii) Punctul 6 se înlocuiește cu următorul text:

„6. Sub rezerva punctului 8, valoarea ponderată la risc a expunerii aferente unei poziții din securitizare sau resecuritizare care beneficiază de rating se calculează prin aplicarea asupra valorii expunerii a ponderii de risc asociate nivelurilor scalei de calitate a creditului cu care autoritățile competente au decis să pună în corespondență evaluarea de credit, în conformitate cu articolul 98, așa cum este indicat în tabelul 1”.

(iii) Tabelul 1 se înlocuiește cu următorul tabel:

Tabelul 1

Nivelul scalei de calitate a creditului	1	2	3	4 (numai pentru evaluări ale creditului, altele decât evaluările pe termen scurt)	toate celelalte niveluri ale scalei de calitate a creditului
Poziții din securitizare	20%	50%	100%	350%	1250%
Poziții din resecuritizare	40%	100%	225%	650%	1250%

(iv) Tabelul 2 se elimină.

(v) Punctul 46 se înlocuiește cu următorul text:

„46. Potrivit metodei bazate pe ratinguri, valoarea ponderată la risc a expunerii aferente unei poziții din securitizare sau resecuritizare care beneficiază de rating se calculează prin aplicarea asupra valorii expunerii a ponderii de risc asociate nivelurilor scalei de calitate a creditului cu care autoritățile competente au decis să pună în corespondență evaluarea de credit, în conformitate cu articolul 98, așa cum este indicat în tabelul 4, multiplicată cu un coeficient de 1,06.”

(vi) Tabelul 4 se înlocuiește cu următorul tabel:

Tabelul 4

Nivelul scalei de calitate a creditului		Poziții din securitizare			Poziții din resecuritizare	
Evaluări ale creditului, altele decât pe termen scurt	Evaluări pe termen scurt ale creditului	A	B	C	D	E
1	1	7%	12%	20%	20%	30%
2		8%	15%	25%	25%	40%
3		10%	18%	35%	35%	50%
4	2	12%	20%		40%	65%
5		20%	35%		60%	100%
6		35%	50%		100%	150%
7	3	60%	75%		150%	225%
8		100%			200%	350%
9		250%			300%	500%
10		425%			500%	650%
11		650%			750%	850%
toate celelalte evaluări și poziții care nu beneficiază de rating		1250%				

(vii) Punctul 47 se înlocuiește cu următorul text:

„47. Ponderile de risc din coloana C a tabelului 4 se aplică în cazul în care poziția din securitizare nu este o poziție din resecuritizare și în care numărul efectiv al expunerilor securitizate este mai mic de șase. Pentru restul pozițiilor din securitizare care nu reprezintă poziții din resecuritizare, ponderile din coloana B se aplică numai dacă poziția nu se situează în tranșa cu cel mai ridicat rang a unei securitizări, caz în care se aplică ponderile din coloana A. Pentru pozițiile din resecuritizare se aplică ponderile din coloana E, cu excepția cazului în care poziția din resecuritizare se situează în tranșa cu cel mai ridicat rang a resecuritizării și niciuna dintre expunerile suport nu a fost ea însăși o expunere din resecuritizare, caz în care se aplică ponderile din coloana D. Pentru a determina dacă o tranșă are cel mai ridicat rang nu este necesar să fie luate în considerare sumele datorate în baza contractelor aferente instrumentelor financiare derivate pe rata dobânzii sau pe valute, comisioanele datorate sau alte plăți similare”.

(viii) Punctul 48 se elimină.

(ix) Punctul 49 se înlocuiește cu următorul text:

„49. În vederea calculului numărului efectiv al expunerilor securitizate, toate expunerile față de același debitor trebuie să fie tratate ca o singură expunere. Numărul efectiv al expunerilor se calculează astfel:

$$N = \frac{(\sum_i EAD_i)^2}{\sum_i EAD_i^2}$$

unde EAD_i reprezintă suma valorilor tuturor expunerilor înregistrate față de debitorul "i". În situația în care se cunoaște partea din portofoliu căreia îi corespunde cea mai mare expunere, C1, instituția de credit poate determina N ca fiind $1/C1$.”

(x) Punctul 50 se elimină.

(xi) Punctul 52 se înlocuiește cu următorul text:

„52. Sub rezerva punctelor 58 și 59, potrivit metodei formulei reglementate, ponderea de risc aplicabilă unei poziții din securitizare este ponderea de risc aplicabilă conform punctului 53. Cu toate acestea, ponderea de risc este de minimum 20% pentru pozițiile din resecuritizare și de minimum 7% pentru toate celelalte poziții din securitizare.”

(xii) La punctul 53, al șaselea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„N reprezintă numărul efectiv de expuneri, calculat în conformitate cu punctul 49. În cazul resecuritizărilor, instituția de credit trebuie să ia în considerare numărul expunerilor securitizate din cadrul portofoliului și nu pe cel al expunerilor suport din portofoliile inițiale din care provin expunerile suport care fac deja obiectul unei securitizări.”

(12) (4) Anexa XII partea 2 se modifică după cum urmează:

(a) Punctele 9 și 10 se înlocuiesc cu următorul text:

„9. Instituțiile de credit care își calculează cerințele de capital în conformitate cu articolul 75 literele (b) și (c) trebuie să facă publice respectivele cerințe în mod separat pentru fiecare risc menționat de dispozițiile respective. În plus, cerința de capital pentru fiecare risc de rată a dobânzii aferent pozițiilor din securitizare se face publică separat.

10. Instituțiile de credit care își calculează cerințele de capital în conformitate cu anexa V la Directiva 2006/49/CE trebuie să facă publice următoarele informații:

(a) pentru fiecare subportofoliu acoperit:

- (i) caracteristicile modelelor utilizate;
 - (ii) în ceea ce privește cerința de capital pentru riscul adițional, metodologiile utilizate și riscurile măsurate prin folosirea unui model intern, inclusiv o descriere a abordării utilizate de instituția de credit pentru a determina orizonturile de lichiditate, metodologiile utilizate pentru a ajunge la o evaluare a capitalului compatibilă cu standardul de siguranță necesar și abordările utilizate pentru validarea modelului;
 - (iii) o descriere a simulărilor de criză aplicate subportofoliului;
 - (iv) o descriere a abordărilor utilizate pentru procesul de testare ex-post (*back-testing*) și pentru validarea exactității și a coerenței modelelor interne și a proceselor de modelare;
- (b) gradul de acceptare de către autoritatea competentă;
- (c) o descriere a măsurii în care sunt îndeplinite cerințele prevăzute în partea B din anexa VII la Directiva 2006/49/CE și a metodelor utilizate în acest sens;
- (d) nivelul maxim, minim și mediu pentru următoarele elemente:
- (i) valoarea la risc (*value-at-risk*) zilnică, pe perioada de raportare și la sfârșitul perioadei;
 - (ii) valoarea la risc în situație de criză pe perioada de raportare și la sfârșitul perioadei;
 - (iii) cerința de capital pentru riscul adițional pe perioada de raportare și la sfârșitul perioadei;
- (e) valoarea capitalului pentru riscul adițional, împreună cu orizontul de lichiditate mediu ponderat pentru fiecare subportofoliu acoperit;
- (f) o comparație între nivelul zilnic al valorii la risc la sfârșitul zilei și nivelul variației pe o zi a valorii portofoliului, constatată la sfârșitul următoarei zile lucrătoare, însoțită de o analiză a oricărei depășiri (*overshooting*) importante pe durata perioadei de raportare”.

(b) Punctul 14 se înlocuiește cu următorul text:

"14. Instituțiile de credit care își calculează valorile ponderate la risc ale expunerilor în conformitate cu articolele 94-101 sau cerințele de capital în conformitate cu punctul 16a din anexa I la Directiva 2006/49/CE fac publice

următoarele informații, dacă este cazul separat pentru elementele din portofoliul de tranzacționare și pentru cele din afara portofoliului de tranzacționare:

- (a) o descriere a obiectivelor instituției de credit în relație cu activitatea de securitizare;
- (b) natura altor riscuri, inclusiv a riscului de lichiditate inerent activelor securitizate;
- (c) tipul de riscuri în funcție de rangul pozițiilor din securitizări suport și de activele suport pentru aceste poziții din securitizare, asumate și reținute prin resecuritizare;
- (d) diversele roluri jucate de instituția de credit în procesul de securitizare;
- (e) o indicare a gradului de implicare a instituției de credit în fiecare dintre activitățile de securitizare;
- (f) o descriere a proceselor instituite pentru monitorizarea variațiilor riscului de credit și ale riscului de piață al expunerilor din securitizare, inclusiv a modului în care comportamentul activelor suport influențează expunerile din securitizare și o descriere a modului în care aceste procese diferă pentru expunerile din resecuritizare;
- (g) o descriere a politicii instituției de credit care guvernează utilizarea acoperirii și a protecției nefinanțate pentru diminuarea riscurilor expunerilor din securitizare și din resecuritizare reținute, inclusiv identificarea contrapartidelor la acoperiri cu caracter material, pe tip pertinent de expunere la risc;
- (h) abordările aplicate pentru calculul valorilor ponderate la risc ale expunerilor pe care instituția de credit le utilizează în activitățile de securitizare, inclusiv tipurile de expuneri din securitizare cărora li se aplică fiecare dintre aceste abordări;
- (i) tipurile de SSPE pe care instituția de credit, în calitate de sponsor, le utilizează pentru securitizarea expunerilor terților, indicând inclusiv dacă, în ce formă și în ce măsură instituția de credit are expuneri față de aceste SSPE, atât incluse în bilanț, cât și extrabilanțiere;
- (j) o prezentare pe scurt a politicilor contabile ale instituției de credit în relație cu activitățile de securitizare, care să includă:
 - (i) o indicație dacă tranzacțiile sunt considerate vânzări sau finanțări;
 - (ii) recunoașterea veniturilor din vânzări;
 - (iii) metodele și principalele ipoteze și informații pentru evaluarea pozițiilor din securitizare;
 - (iv) tratamentul securitizărilor sintetice, în cazul în care acestea nu fac obiectul altor politici contabile;
 - (v) modul de evaluare a activelor care urmează să fie securitizate și o indicație dacă ele sunt înregistrate în portofoliul de tranzacționare al instituției de credit sau în afara acestuia;

- (vi) politicile de recunoaștere a datoriilor în bilanț pentru instrumente care ar putea să oblige instituția de credit să furnizeze sprijin financiar pentru activele securitizate;
- (k) denumirile instituțiilor externe de evaluare a creditului utilizate pentru securitizări și tipurile de expunere pentru care este utilizată fiecare instituție;
- (l) dacă este cazul, o descriere a abordării bazate pe modele interne de rating (*Internal Assessment Approach, IAA*) prevăzute în anexa IX partea 4, inclusiv structura procesului de evaluare internă și relația dintre evaluarea internă și ratingurile externe, utilizarea evaluării interne în alte scopuri decât pentru calcularea capitalului conform abordării bazate pe modele interne de rating, mecanismele de control al procesului de evaluare internă, inclusiv considerații referitoare la independența, responsabilitatea și revizuirea procesului de rating intern, tipurile de expuneri cărora li se aplică evaluarea internă și parametrii pentru simularea condițiilor de criză utilizați la determinarea nivelurilor de îmbunătățire a calității creditului, pe tipuri de expuneri;
- (m) o explicație a modificărilor semnificative ale oricăreia dintre informațiile cantitative de la literele (i)-(l) care au intervenit de la ultima perioadă de raportare;
- (n) informațiile de mai jos, prezentate separat pentru elementele incluse în portofoliul de tranzacționare și pentru cele din afara portofoliului de tranzacționare și defalcate pe tip de expunere:
 - (i) valoarea totală a expunerilor existente securitizate de instituția de credit, defalcată pe securitizări clasice și sintetice și securitizări în cadrul cărora instituția de credit are doar calitatea de sponsor;
 - (ii) valoarea agregată a expunerilor din securitizare, reținute sau achiziționate, incluse în bilanț, și a expunerilor din securitizare din afara bilanțului;
 - (iii) valoarea agregată a activelor care urmează să fie securitizate;
 - (iv) pentru facilitățile securitizate care fac obiectul rambursării anticipate, expunerile agregate aferente sumelor trase atribuite interesului vânzătorului, respectiv al investitorului, cerințele de capital agregate ale instituției de credit în raport cu părțile reținute (în calitate de vânzător) din soldurile trase și din sumele netrase aferente liniilor de credit și cerințele de capital agregate ale instituției de credit în raport cu părțile care îi revin investitorului din soldurile trase și din sumele netrase aferente liniilor de credit;
 - (v) valoarea expunerilor din securitizare care sunt deduse din fondurile proprii sau cărora li se aplică o pondere de risc de 1 250%;
 - (vi) un rezumat al activităților de securitizare din anul curent, inclusiv valoarea expunerilor securitizate și profitul sau pierderea recunoscută din vânzări;

- (o) informațiile de mai jos, prezentate separat pentru elementele din portofoliul de tranzacționare și pentru cele din afara portofoliului de tranzacționare:
 - (i) valoarea agregată a expunerilor din securitizare reținute sau achiziționate și cerințele de capital asociate, defalcate pe expuneri din securitizare și expuneri din resecuritizare și defalcate în continuare pe benzi semnificative de ponderi de risc sau de cerințe de capital, pentru fiecare abordare utilizată pentru calcularea cerințelor de capital;
 - (ii) valoarea agregată a expunerilor din resecuritizare reținute sau achiziționate defalcată în funcție de expuneri înainte și după acoperire/asigurare și expuneri față de garanții financiare, diferențiate pe categorii de solvabilitate a garantului sau în funcție de numele garantului;
- (p) pentru elementele din afara portofoliului de tranzacționare și cu privire la expunerile securitizate de instituția de credit, valoarea activelor depreciate/restante și pierderile recunoscute de instituția de credit pe perioada curentă, ambele defalcate pe tip de expunere;
- (q) pentru portofoliul de tranzacționare, expunerile totale existente securitizate de instituția de credit și care fac obiectul unei cerințe de capital pentru riscul de piață, defalcate pe securitizări clasice și sintetice și pe tip de expunere.”

(c) Se adaugă următorul punct 15:

"15. Se publică următoarele informații cu privire la politica și la practicile de remunerare ale instituției de credit pentru categoriile de personal ale căror activități profesionale au un impact semnificativ asupra profilului lor de risc:

- (a) informații privind procesul decizional care stă la baza stabilirii politicii de remunerare, inclusiv, dacă este cazul, informații privind componența și mandatul comitetului de remunerare, numele consultantului extern ale cărui servicii au fost utilizate pentru stabilirea politicii de remunerare și rolul factorilor de decizie implicați;
- (b) informații cu privire la legătura dintre salarizare și performanță;
- (c) informații referitoare la criteriile utilizate pentru măsurarea performanței și adaptarea la riscuri;
- (d) informații privind criteriile de performanță de care depinde atribuirea de acțiuni, opțiuni sau componente variabile ale remunerației;
- (e) principalii parametri și principalele considerente care stau la baza oricărei scheme de prime și a oricăror beneficii, altele decât cele plătite în numerar.”

ANEXA II

Anexele I, II, V și VII la Directiva 2006/49/CE se modifică după cum urmează:

(1) Anexa I se modifică după cum urmează:

(a) Punctul 14 se modifică după cum urmează:

(i) Primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

"14. Instituția trebuie să atribuie pozițiile nete din portofoliul de tranzacționare în instrumente care nu sunt poziții din securitizare, calculate conform punctului 1, categoriilor corespunzătoare din tabelul 1 în funcție de emitent/debitor, de evaluarea externă sau internă a creditului și de scadența reziduală și să le înmulțească cu ponderile prevăzute în tabelul menționat. Instituția trebuie să însumeze pozițiile ponderate care rezultă din aplicarea prezentului punct sau a punctului 16a (indiferent dacă acestea sunt lungi sau scurte) în vederea calculării cerinței de capital pentru acoperirea riscului specific."

(ii) Paragraful al patrulea se elimină.

(b) Se adaugă următorul punct 16a:

„16a. Instituția trebuie să calculeze cerința de capital pentru pozițiile nete din portofoliul de tranzacționare în instrumente care sunt poziții din securitizare după cum urmează:

(a) pentru pozițiile din securitizare care ar face obiectul abordării standard pentru calculul riscului de credit din afara portofoliului de tranzacționare al aceleiași instituții, 8% din valoarea ponderată la risc a expunerilor calculată conform abordării standard prevăzute în partea 4 a anexei IX la Directiva 2006/48/CE;

(b) pentru pozițiile din securitizare care ar face obiectul abordării bazate pe modele interne de rating din afara portofoliului de tranzacționare al aceleiași instituții, 8% din valoarea ponderată la risc a expunerilor calculată conform abordării bazate pe modele interne de rating prevăzute în partea 4 a anexei IX la Directiva 2006/48/CE. Metoda formulei reglementate poate fi utilizată numai cu aprobarea autorității de supraveghere de către instituții de credit altele decât instituția inițiatoare care o poate aplica pentru aceeași poziție din securitizare din afara portofoliului său de tranzacționare. Dacă este cazul, estimările PD și ale LGD ca parametri ai metodei formulei reglementate se determină conform articolelor 84-89 din Directiva 2006/48/CE sau, în mod alternativ și cu aprobarea separată a autorității de supraveghere, pe baza abordării prevăzute la punctul 5a din anexa V;

(c) prin derogare de la literele (a) și (b), pentru pozițiile din resecuritizare cărora li s-ar aplica o pondere de risc de 1250%, conform articolului 122b alineatul (1) din Directiva 2006/48/CE, dacă nu ar fi incluse în portofoliul de tranzacționare al aceleiași instituții de credit, 8% din valoarea ponderată la risc a expunerilor calculată conform articolului respectiv."

(c) Punctul 34 se înlocuiește cu următorul text:

"34. Instituția trebuie să calculeze suma pozițiilor nete lungi și suma pozițiilor nete scurte în conformitate cu punctul 1. Instituția trebuie să înmulțească poziția brută totală cu 8% în vederea calculării cerinței de capital pentru acoperirea riscului specific."

(d) Punctul 35 se elimină.

(2) În anexa II punctul 7, al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Cu toate acestea, în cazul unui *credit default swap*, se permite instituției a cărei expunere rezultată din *swap* reprezintă o poziție lungă pe instrumentul suport utilizarea unui factor de 0% pentru calculul expunerii de credit potențiale viitoare, cu excepția cazului în care *swap*-ul respectiv face obiectul unei clauze de lichidare în cazul insolabilității entității a cărei expunere rezultată din *swap* reprezintă o poziție scurtă pe instrumentul suport, chiar dacă în legătură cu instrumentul suport nu s-a produs niciun eveniment de credit, caz în care factorul pentru calculul expunerii de credit potențiale viitoare a instituției se limitează la valoarea primelor neachitate încă de entitate instituției.”

(3) Anexa V se modifică după cum urmează:

(a) Punctul 1 se înlocuiește cu următorul text:

"1. În condițiile prevăzute în prezenta anexă, autoritățile competente trebuie să permită instituțiilor să calculeze cerințele de capital pentru riscul de poziție, riscul valutar și/sau riscul de marfă prin utilizarea propriilor modele interne de administrare a riscului în locul metodelor descrise în anexele I, III și IV sau în combinație cu acestea. În fiecare caz este necesară recunoașterea explicită de către autoritățile competente a utilizării modelelor pentru scopurile supravegherii adecvării capitalului.”

(b) La punctul 4, paragraful al doilea se înlocuiește cu următorul text:

„Autoritățile competente examinează capacitatea instituției de a efectua testarea ex-post (*back-testing*) atât în ceea ce privește utilizarea variațiilor actuale în valoarea portofoliului, cât și a variațiilor ipotetice. Efectuarea testării ex-post prin utilizarea variațiilor ipotetice în valoarea portofoliului se bazează pe o comparație între valoarea portofoliului la sfârșitul zilei și, presupunând poziții neschimbate, valoarea portofoliului la sfârșitul zilei următoare. În cazul în care autoritățile competente consideră că programul de testare ex-post al unei instituții prezintă deficiențe, ele cer instituției respective să ia măsurile adecvate pentru îmbunătățirea acestuia. Autoritățile competente cer instituțiilor cel puțin să deruleze programul de testare ex-post pe baza rezultatelor ipotetice (folosind variațiile de valoare ale portofoliului care ar avea loc dacă pozițiile de la sfârșitul zilei ar rămâne nemodificate).”

(c) Punctul 5 se înlocuiește cu următorul text:

"5. În scopul calculării cerințelor de capital pentru riscul specific aferent pozițiilor pe titluri de capital și pe titluri de creanță tranzacționate, autoritățile competente recunosc utilizarea de către o instituție a unui model intern dacă, în plus față de respectarea celorlalte condiții din cuprinsul acestei anexe, modelul intern îndeplinește următoarele condiții:

(a) explică istoricul variației de preț în cadrul portofoliului;

- (b) surprinde concentrarea în termeni de volum și de schimbări de compoziție a portofoliului;
- (c) este robust în cazul unui mediu advers;
- (d) este validat prin testare ex-post derulată cu scopul de a evalua dacă riscul specific este surprins cu acuratețe. În cazul în care autoritățile competente autorizează realizarea testării ex-post pe bază de sub-portofolii relevante, acestea trebuie alese într-o manieră coerentă;
- (e) surprinde riscul aferent bazei (*basis risk*) specific poziției. Aceasta înseamnă că instituțiile trebuie să demonstreze că modelul intern este sensibil la diferențele datorate unor particularități deosebite, cu caracter material, între poziții similare, dar nu identice; și
- (f) surprinde riscul de eveniment.

Modelul intern al instituției trebuie să evalueze în mod prudent, prin intermediul unor scenarii de piață realiste, riscul care rezultă din poziții mai puțin lichide și din poziții cu o transparență a prețului limitată. În plus, modelul intern trebuie să îndeplinească standardele minime cu privire la date. Substituenții (*proxies*) trebuie să fie suficient de prudenți și pot fi utilizați numai atunci când datele disponibile sunt insuficiente sau nu reflectă volatilitatea reală a unei poziții sau a unui portofoliu.

La calculul cerinței de capital pentru riscul specific prin utilizarea unui model intern, instituția poate alege să excludă pozițiile pentru care îndeplinește o cerință de capital pentru riscul de poziție, conform punctului 16a din anexa I.

Pe măsură ce tehnicile și cele mai bune practici în domeniu evoluează, instituțiile valorifică aceste progrese.”

- (d) Se introduc următoarele puncte 5a-5k:

„5a. Instituțiile supuse cerințelor de la punctul 5 în ceea ce privește titlurile de creanță tranzacționate trebuie să dispună de o abordare prin care să surprindă, la calcularea cerințelor lor de capital, riscul de nerambursare și riscul de migrare aferente pozițiilor din portofoliul de tranzacționare, care sunt adiționale riscurilor surprinse de nivelul valorii la risc în conformitate cu punctul 5. Instituțiile trebuie să demonstreze că abordarea lor respectă standarde sănătoase comparabile cu abordarea prevăzută la articolele 84-89 din Directiva 2006/48/CE, presupunându-se un nivel constant al riscului și fiind operate ajustări, dacă este cazul, pentru a reflecta impactul lichidității, concentrărilor, acoperirii (*hedging*) și impactul caracteristicilor specifice opțiunilor (*optionality*).

Sfera de aplicare

5b. Abordarea utilizată pentru a surprinde riscurile adiționale de nerambursare și de migrare trebuie să acopere toate pozițiile care fac obiectul unei cerințe de capital pentru riscul specific de rată a dobânzii, dar nu și pe cele care fac obiectul tratamentului specific de la punctul 16a din anexa I. Sub rezerva aprobării de către autoritatea de supraveghere, instituția poate alege să includă sistematic toate pozițiile pe titluri de capital tranzacționate și toate pozițiile pe instrumente derivate bazate pe titluri de capital tranzacționate pentru care această includere corespunde

modalităților interne de cuantificare și administrare a riscurilor. Abordarea trebuie să reflecte impactul corelărilor între evenimente de nerambursare și de migrare. Ea nu trebuie să reflecte impactul diversificării între evenimentele de nerambursare și migrare, pe de o parte, și alți factori de risc de piață, pe de altă parte.

Parametri

- 5c. Abordarea utilizată pentru a surprinde riscurile adiționale trebuie să măsoare pierderile datorate nerambursărilor și migrărilor evaluărilor interne și externe cu un interval de încredere de 99,9% pe un orizont de capital de un an.

Ipozezele în materie de corelare trebuie să fie susținute de analiza datelor obiective într-un cadru sănătos din punct de vedere conceptual. Abordarea utilizată pentru a surprinde riscurile adiționale trebuie să reflecte în mod corespunzător concentrările emitenților. Concentrările care pot apărea în cadrul unei clase de produse și între diferite clase de produse în situații de criză trebuie de asemenea reflectate.

Abordarea trebuie să se bazeze pe ipoteza unui nivel constant al riscului pe orizontul de capital de un an, ceea ce presupune ca anumite poziții individuale sau seturi de poziții din portofoliul de tranzacționare care au făcut obiectul unor nerambursări sau migrări în orizontul lor de lichiditate să fie reechilibrate la sfârșitul orizontului lor de lichiditate pentru a atinge nivelul inițial de risc. O instituție poate alege, ca alternativă, să utilizeze în mod sistematic ipoteza unei poziții constante pe un an.

- 5d. Orizonturile de lichiditate se stabilesc în funcție de timpul necesar pentru vânzarea poziției sau acoperirea tuturor riscurilor de preț semnificative în condiții de criză a pieței, ținând cont în special de dimensiunea poziției. Orizonturile de lichiditate trebuie să reflecte practicile și experiența efective din perioadele de criză sistematică și idiosincrazică. Ele trebuie măsurate conform unor ipoteze conservatoare și trebuie să fie suficient de lungi pentru ca actul de vânzare sau de acoperire în sine să nu afecteze în mod semnificativ prețul la care se efectuează vânzarea sau acoperirea.

Determinarea orizontului de lichiditate adecvat pentru o poziție sau un set de poziții este supusă unui plafon minim de trei luni.

Determinarea orizontului de lichiditate adecvat pentru o poziție sau un set de poziții trebuie să ia în calcul politicile interne ale instituției referitoare la ajustările evaluării și la administrarea pozițiilor vechi. Atunci când o instituție determină orizonturi de lichiditate mai degrabă pentru seturi de poziții decât pentru poziții individuale, criteriile pentru definirea seturilor de poziții trebuie definite astfel încât să reflecte diferențele de lichiditate. Orizonturile de lichiditate trebuie să fie mai mari pentru pozițiile concentrate, lichidarea acestora necesitând mai mult timp. Orizontul de lichiditate pentru un depozit (*warehouse*) de securitizări trebuie să reflecte timpul necesar pentru crearea, vânzarea și securitizarea activelor sau pentru acoperirea factorilor de risc semnificativi în condiții de criză a pieței.

- 5e. Instituțiile pot include acoperirile în abordarea utilizată pentru a surprinde riscurile adiționale de nerambursare și de migrare. Pozițiile pot fi compensate atunci când există poziții lungi și scurte care se referă la

aceiași instrument financiar. Efectele acoperirii sau ale diversificării asociate cu poziții lungi și scurte care implică instrumente sau titluri diferite ale aceluiași debitor, precum și pozițiile lungi și scurte pe diferiți emitenți, pot fi recunoscute numai prin modelarea explicită a pozițiilor brute lungi și scurte pe diferite instrumente. Instituțiile trebuie să reflecte impactul riscurilor semnificative care se pot produce în intervalul dintre scadența acoperirii și orizontul de lichiditate, precum și potențialul de risc semnificativ aferent bazei pe care îl au strategiile de acoperire, în funcție de produs, rang în structura capitalului, evaluare internă sau externă, scadență, data emiterii (*vintage*) și alte diferențe între instrumente. Instituțiile trebuie să reflecte acoperirile numai în măsura în care acestea pot fi menținute în eventualitatea în care un eveniment de credit sau de alt tip este iminent pentru debitor.

Pentru pozițiile din portofoliul de tranzacționare care sunt acoperite prin strategii de acoperire dinamică, o reechilibrare a acoperirii în orizontul de lichiditate al poziției acoperite poate fi recunoscută cu condiția ca instituția (i) să aleagă să modeleze reechilibrarea acoperirii în mod consecvent pentru întregul set pertinent de poziții din portofoliul de tranzacționare, (ii) să demonstreze că includerea reechilibrării are ca rezultat o mai bună cuantificare a riscului și (iii) să demonstreze că piețele pentru instrumentele care servesc ca acoperire sunt suficient de lichide pentru a permite această reechilibrare chiar și în situație de criză. Orice risc rezidual care rezultă din strategiile de acoperire dinamică trebuie să fie reflectat în cerința de capital.

5f. Abordarea utilizată pentru a surprinde riscurile adiționale de nerambursare și de migrare trebuie să reflecte impactul nelinier al opțiunilor, al instrumentelor derivate structurate de credit și al altor poziții cu un comportament nelinier semnificativ în ceea ce privește variațiile de preț. Instituțiile trebuie să țină cont de asemenea de importanța riscului de model inerent evaluării și estimării riscurilor de preț asociate unor astfel de produse.

5g. Abordarea utilizată pentru a surprinde riscurile adiționale de nerambursare și de migrare trebuie să se bazeze pe date obiective.

Validare

5h. În cadrul analizei independente a sistemului de cuantificare a riscurilor și al validării modelelor interne prevăzute în prezenta anexă, instituțiile au în principal următoarele obligații în ceea ce privește abordarea utilizată pentru a surprinde riscurile adiționale de nerambursare și de migrare:

- (i) să certifice că metoda de modelare utilizată pentru corelări și pentru variațiile de preț este adecvată pentru portofoliul lor, în special în materie de alegere și de ponderare a factorilor de risc sistematici;
- (ii) să efectueze o serie de simulări de criză, în special analize de senzitivitate și analize ale scenariilor, pentru a evalua caracterul rezonabil din punct de vedere calitativ și cantitativ al abordării, în special în ceea ce privește tratamentul concentrărilor. Aceste simulări nu trebuie să se limiteze la evenimentele istorice;
- (iii) să aplice o validare cantitativă adecvată care să includă valori de referință interne pertinente pentru modelare.

Abordarea utilizată pentru a surprinde riscurile adiționale trebuie să fie compatibilă cu metodele interne de administrare a riscurilor ale instituției pentru identificarea, cuantificarea și administrarea riscurilor de tranzacționare.

Documentație

5i. Instituțiile trebuie să formalizeze abordarea utilizată pentru surprinderea riscurilor adiționale de nerambursare și de migrare în așa fel încât corelarea lor și alte ipoteze de modelare să fie transparente pentru autoritățile competente.

Abordări interne bazate pe parametri diferiți

5j. Dacă o instituție utilizează o abordare pentru surprinderea riscurilor adiționale de nerambursare și de migrare care nu respectă toate cerințele de la prezentul punct, dar care respectă metodologiile interne ale instituției pentru identificarea, cuantificarea și administrarea riscurilor, instituția trebuie să fie în măsură să demonstreze că abordarea sa are ca rezultat cerințe de capital cel puțin la fel de ridicate ca în cazul în care ar fi utilizat o abordare pe deplin conformă cu cerințele de la prezentul punct. Autoritățile competente verifică respectarea acestei obligații cel puțin o dată pe an. Comitetul Supraveghetorilor Bancari Europeni monitorizează practicile din acest domeniu și elaborează linii directoare pentru a asigura condiții de concurență egale.

Frecvența calculelor

5k. Instituțiile calculează cel puțin o dată pe săptămână riscurile adiționale conform abordării utilizate.”

(e) Punctul 7 se înlocuiește cu următorul text:

”7. Pentru scopurile punctului 10b literele (a) și (b), la rezultatele calculului propriu al instituției se aplică un factor de multiplicare (m_+) de cel puțin 3.”

(f) La punctul 8, primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

Pentru scopurile punctului 10b literele (a) și (b), factorul de multiplicare (m_+) se majorează cu un factor complementar cu valoarea cuprinsă între 0 și 1, conform tabelului 1, în funcție de numărul de depășiri puse în evidență pentru ultimele 250 de zile lucrătoare de testarea ex-post de către instituție a nivelului valorii la risc definite la punctul 10. Autoritățile competente cer ca instituțiile să calculeze depășirile, într-un mod consecvent, pe baza testării ex-post prin utilizarea variațiilor ipotetice în valoarea portofoliului. O depășire reprezintă o variație de o zi în valoarea portofoliului care depășește cuantificarea valorii la risc (*value-at-risk*) aferente zilei respective, generată de modelul instituției. În scopul determinării factorului complementar, numărul de depășiri trebuie evaluat cel puțin trimestrial.”

(g) Punctul 9 se elimină.

(h) Punctul 10 se modifică după cum urmează:

(i) Litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

(c) o perioadă de deținere de 10 zile;”

(ii) Litera (e) se înlocuiește cu următorul text:

(e) actualizarea lunară a datelor.”

(i) Se introduc următoarele puncte 10a și 10b:

„10a. În plus, fiecare instituție calculează o ”valoare la risc în situație de criză” pe baza nivelului valorii la risc a portofoliului actual pe 10 zile, cu un interval de încredere unilateral de 99%, datele modelului valorii la risc fiind calibrate în raport cu datele istorice din perioade de criză financiară cu importanță semnificativă pentru portofoliul instituției. Alegerea acestor date istorice este supusă controlului și aprobării anuale de către autoritățile competente. Comitetul Supraveghetorilor Bancari Europeni monitorizează practicile din acest domeniu și elaborează linii directe pentru a asigura convergența lor. Instituțiile calculează nivelul valorii la risc în situație de criză cel puțin o dată pe săptămână.

10b. Fiecare instituție de credit trebuie să respecte zilnic o cerință de capital exprimată ca suma dintre:

(a) cea mai mare dintre valorile următoare: (1) nivelul valorii la risc din ziua precedentă, măsurat conform punctului 10 (VaR_{t-1}) și (2) media nivelurilor zilnice ale valorii la risc, conform punctului 10, pentru cele 60 de zile lucrătoare precedente (VaR_{avg}), înmulțită cu factorul de multiplicare (m_+);

plus

(b) cea mai mare dintre valorile următoare: (1) ultimul nivel disponibil al valorii la risc în situație de criză, conform punctului 10a ($sVaR_{t-1}$) și (2) media nivelurilor valorii la risc în situație de criză calculate conform metodei și cu frecvența prevăzute la punctul 10a, pentru cele 60 de zile lucrătoare precedente ($sVaR_{avg}$), înmulțită cu factorul de multiplicare (m_+);

plus

(c) suma pozițiilor sale ponderate (indiferent dacă sunt lungi sau scurte) care rezultă din aplicarea punctului 16a din anexa I;

plus

(d) cea mai mare valoare dintre: ultima cuantificare a riscurilor adiționale de nerambursare și de migrare ale instituției prevăzute la punctul 5a și media pe 12 săptămâni a acestei cuantificări.”

(j) La punctul 12, primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Modelul de cuantificare a riscului trebuie să surprindă un număr suficient de factori de risc, în funcție de nivelul activității instituției pe diverse piețe. Atunci când un factor de risc este încorporat în modelul de stabilire a prețurilor, dar nu și în modelul de cuantificare a riscului, instituția trebuie să fie în măsură să justifice această omisiune într-un mod satisfăcător pentru autoritatea competentă. În plus, modelul de cuantificare a riscului trebuie să surprindă caracterul neliniar al opțiunilor și al altor produse, precum și riscul de corelare și riscul aferent bazei. Atunci când sunt utilizați substituenți pentru factorii de risc, aceștia trebuie să își fi dovedit utilitatea pentru pozițiile reale deținute. În plus, dispozițiile de mai jos se aplică următoarelor tipuri de riscuri:”

(4) La anexa VII, partea B se modifică după cum urmează:

- (a) La punctul 2, litera (a) se înlocuiește cu următorul text:
- „(a) politici și proceduri formalizate pentru procesul de evaluare. Acestea trebuie să includă responsabilități clar definite pentru diversele structuri implicate în procesul de determinare a valorii, sursele de informații privind piața și modul în care sunt reexaminare în scopul de a stabili dacă acestea sunt adecvate, linii directoare pentru utilizarea datelor neobservabile care reflectă ipotezele instituției asupra elementelor utilizate de participanții de pe piață pentru stabilirea prețului poziției, frecvența cu care se realizează evaluările independente, sincronizarea în ceea ce privește prețurile de închidere, procedurile pentru ajustarea rezultatelor evaluărilor, procedurile de verificare ad-hoc și de sfârșit de lună;”
- (b) Punctul 3 se înlocuiește cu următorul text:
- "3. Instituțiile își marchează pozițiile la piață ori de câte ori este posibil. Marcarea la piață reprezintă evaluarea, cel puțin zilnică, a pozițiilor la prețuri de închidere direct disponibile, care provin din surse independente. Exemplele includ prețuri de pe bursă, cotații electronice sau cotații provenite de la mai mulți brokeri independenți care se bucură de o largă recunoaștere.”
- (c) Punctul 5 se înlocuiește cu următorul text:
- "5. Atunci când marcarea la piață nu este posibilă, instituțiile trebuie să marcheze, într-un mod prudent, pozițiile/portofoliile la model, înainte de a aplica tratamentul privind cerințele de capital aferente portofoliului de tranzacționare. Marcarea la model este definită ca fiind orice evaluare obținută pe baza unor date de intrare provenite de pe piață care sunt utilizate ca valori de referință, extrapolate sau incluse în cadrul oricărei alte metode de calcul.”
- (d) La punctul 6, litera (a) se înlocuiește cu următorul text:
- „(a) conducerea superioară are cunoștință de elementele din portofoliul de tranzacționare sau de alte elemente evaluate la justa lor valoare care fac obiectul marcării la model și înțelege impactul material al incertitudinii pe care aceasta o creează în cadrul raportării referitoare la riscul/permanența activității;”
- (e) Punctele 8 și 9 se înlocuiesc cu următorul text:
- „Ajustări aferente evaluărilor
8. Instituțiile trebuie să stabilească și să mențină proceduri pentru luarea în considerare a ajustărilor aferente evaluării.
- Standarde generale
9. Autoritățile competente cer să fie avute în vedere formal ajustări aferente evaluărilor cu privire la: marjele de credit constatate în avans, costurile de închidere, riscurile operaționale, rezilierea anticipată, costurile de investiție și de finanțare, costurile administrative viitoare și, dacă este cazul, riscul de model.”
- (f) Punctele 11 - 15 se înlocuiesc cu următorul text:
- "11. Instituțiile trebuie să stabilească și să mențină proceduri pentru calculul ajustării evaluării curente a pozițiilor mai puțin lichide. Aceste ajustări se adaugă, acolo unde este necesar, oricăror modificări ale valorii pozițiilor

necesare în scopul raportării financiare și trebuie să fie concepute astfel încât să reflecte lipsa de lichiditate a pozițiilor. Conform acestor proceduri, instituțiile trebuie să ia în considerare mai mulți factori pentru a stabili dacă este necesară o ajustare a evaluării pentru pozițiile mai puțin lichide. Acești factori includ timpul necesar pentru a acoperi poziția/riscurile aferente poziției, volatilitatea și media marjelor dintre cursurile de cumpărare și cele de vânzare, disponibilitatea cotațiilor de piață (numărul și identitatea formatorilor de piață), volatilitatea și media volumelor tranzacționate, inclusiv volumele tranzacționate în perioadele de criză a pieței, concentrări ale pieței, creșterea vechimii pozițiilor, măsura în care evaluarea se bazează pe marcarea la model și impactul altor riscuri de model.

12. În cazul utilizării de evaluări realizate de terți sau în cazul marcării la model, instituțiile trebuie să determine dacă este oportună efectuarea unei ajustări aferente evaluării. În plus, instituțiile trebuie să aibă în vedere necesitatea stabilirii de ajustări pentru poziții mai puțin lichide și să reexamineze permanent continuitatea caracterului adecvat al acestora.

13. În cazul în care ajustările aferente evaluării conduc la pierderi cu caracter material aferente anului financiar curent, acestea trebuie deduse din fondurile proprii de bază ale instituției, conform articolului 57 litera (k) din Directiva 2006/48/CE.

14. Alte profituri/pierderi care rezultă din ajustările aferente evaluării trebuie incluse în calculul „profiturilor nete aferente portofoliului de tranzacționare” menționate la articolul 13 alineatul (2) litera (b) și trebuie adunate la/deduse din fondurile proprii adiționale eligibile pentru acoperirea cerințelor de risc de piață conform respectivelor prevederi.

15. Ajustările aferente evaluării care depășesc nivelul celor realizate în conformitate cu cadrul contabil aplicabil instituției se tratează în conformitate cu punctul 13, dacă conduc la pierderi cu caracter material, sau cu punctul 14, în caz contrar.”